

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 32Em/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120204822
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Čavojská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120204822.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín vo veci oprávneného J. E., trvale bytom R. XXX, D. Y., v konaní zastúpeného JUDr. Renátou Jánskou, advokátkou so sídlom Adamovské Kochanovce 281, proti povinnej J. E., trvale bytom R. XXX, D. Y., t. č. bytom F. XX, v konaní zastúpenej JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom Nám. sv. Anny 7269/20A, Trenčín, o výkon rozhodnutia vo veci maloletej G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenej kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia **s a z a m i e t a.**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec maloletej sa ako oprávnený svojim návrhom domáhal nariadenia výkonu uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/2/2020-88 zo dňa 23.01.2020, na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou G. každý nepárny týždeň od soboty od XX:XX hod. do nedele do 18:00 hod. Oprávnený v návrhu uviedol, že matka nerešpektovala vydané neodkladné opatrenie a marila styk otca s maloletou tak, že v čase, kedy si ju mal vyzdvihnúť v mieste bydliska matky, táto neotvárala dvere, neodpovedala na klopanie, nezdvíhala telefón resp. neodpovedala na sms správy, zatajovala sa alebo vôbec nebola doma. Oprávnený poukázal na to, že maloletá G. mala len dva roky, takže výlučný vplyv na realizáciu stretnutí maloletej s otcom mala matka dieťaťa. Oprávnený ďalej uviedol, že od úpravy styku mal mať maloletú u seba počas 11 víkendov, z ktorých mu matka umožnila podľa jeho vyjadrenia styk 4 krát a počas jedného z víkendov to bolo len v nedeľu. Oprávnený poukázal na to, že maloletá bola ochudobnená nielen o jeho prítomnosť, ale aj o ostatných súrodencov mal. S., T. a W., ktorí boli v tom čase v starostlivosti otca. Oprávnený ďalej poukázal na to, že sa niekoľkokrát obrátil na políciu, čo však nemalo žiadny pozitívny efekt a rovnako podľa vyjadrenia oprávneného nepomohla ani spolupráca s Centrom pre deti a rodiny Zlatovce, v rámci ktorej nebola deťom poskytnutá potrebná psychologická pomoc, aby sa riešil ich problematický vzťah s matkou a odmietanie matky zo strany detí. S poukazom na uvedené oprávnený navrhol, aby súd nariadil výkon rozhodnutia. Podaním doručeným súdu dňa 28.12.2020 oprávnený uviedol, že trvá na podanom návrhu na výkon rozhodnutia, nakoľko mu podľa jeho vyjadrenia povinná neumožňovala styk s mal. G. od 30.08.2020, od ktorého dňa maloletá u otca nebola. Zároveň súd oboznámil o ďalších podstatných skutočnostiach, a to že sa situácia v rodine napriek realizovanému výchovnému opatreniu vôbec nezlepšila, práve naopak, matka si mala podľa vyjadrenia oprávneného od 20.10.2020 natrvalo ponechať mal. W. bez vedomia a súhlasu otca s tvrdením, že išlo o rozhodnutie samotného dieťaťa. Matka si zároveň podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala dočasné zverenie troch maloletých detí T., W. a G. do jej osobnej starostlivosti. Okresný súd Trenčín tomuto návrhu matky vyhovel uznesením zo dňa 03.11.2020, č.k. 26P/101/2020-50. Týmto rozhodnutím súd zároveň zrušil neodkladné opatrenie o úprave styku otca s mal. G.. Voči neodkladnému opatreniu sa oprávnený odvolal, o odvolaní nebolo v tom čase rozhodnuté. Oprávnený taktiež uviedol, že bolo pre neho nepochopiteľné, že sa mal. G. nemohla stretávať s vlastným

otcom, ale žila v jednej domácnosti s cudzím mužom. Matka sa totižto presťahovala s oboma deťmi G. aj W. do nového domu, kde žila so svojim priateľom. K. taktiež spochybnil tvrdenia povinnej o tom, ako sa maloletá vyjadrovala v dôsledku jeho údajného negatívneho vplyvu na dieťa. Podľa oprávneného to nie je on, kto pôsobí na rodinu deštruktívne. Podľa jeho vyjadrenia v situácií, keď otec intenzívne riešil zlepšenie vzťahov detí k matke a zmiernenie napätia absolvovaním nespočetných návštev psychologov, matka trávila čas so svojim priateľom. Na tom by podľa vyjadrenia oprávneného nebolo nič zlé, keby situácia v rodine nebola napätá a keby rozchod rodičov silne negatívne neovplyvňoval na všetky maloleté deti. Oprávnený záverom uviedol, že sa chce stretávať s maloletou G., čo mu zo strany povinnej nebolo umožňované. Dieťa podľa oprávneného prejavuje túžbu byť s otcom aj so staršími súrodencami S. a T., preto oprávnený žiadal súd, aby vo veci jeho návrhu na výkon rozhodnutia konal tak, aby sa mohol so svojou dcérou pravidelne stretávať. Podaním doručeným súdu dňa 20.04.2021 poukázal oprávnený na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2021 č.k. 27CoP/7/2021-90, ktorým odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý zrušujúci výrok súdu prvého stupňa o úprave styku rodičov s maloletými deťmi prostredníctvom neodkladných opatrení (výrok 5.), čím rozhodnutie odvolacieho súdu ponecháva de iure v platnosti doterajšiu dočasnú úpravu styku otca s mal. G.. Vzhľadom k tomu, že matka naďalej podľa oprávneného pokračovala v nedôvodnom bránení a marení jeho styku s mal. G., pričom styk s deťmi sa oprávnenému nepodarilo uskutočniť ani napriek viacnásobnému privolaniu policajnej hliadky, oprávnený žiadal súd, aby prijal všetky potrebné opatrenia k realizácii jeho styku s maloletou.

2. Matka maloletej sa ako povinná k návrhu vyjadrila tak, že žiadala návrh na výkon rozhodnutia v plnom rozsahu zamietnuť. Povinná podľa jej vyjadrenia stretnutia otca s mal. G. umožňovala, aj keď bolo po návrate dieťaťa do jej domácnosti zrejmé, že otec počas víkendov mal. G. rozpráva veci, ktorými len zhoršoval už aj tak zlú situáciu v rodine. Pokiaľ bola mal. G. chorá a k otcovi ísť z tohto dôvodu nemohla, matka toto otcovi dopredu oznámila. Poukázala na správu z prešetrenia pomerov ÚPSVaR Trenčín, podľa ktorej je rodina vo veľmi deštruktívnej situácii. Poukázala tiež na to, že s rodinou pracovalo aj Centrum pre deti a rodiny Zlatovce, kde zo záverov vyplýva, že „partnerský konflikt rodičov sa stupňuje a rodičia nedokážu vhodne komunikovať, pričom zapájajú mal. deti hlbšie do konfliktu. Ako najvhodnejšie odporúčajú u detí a rodičov odbornú psychologickú pomoc.“ Uznesením OS Trenčín č.k. 34P/180/2019-118 zo dňa 12.03.2020 bolo rodičom a maloletým deťom S. uložené výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu u klinického psychológa doc. Mgr. G.. H. E. M., PhD. V podaní doručenom súdu dňa 27.01.2021 povinná uviedla, že rodičia ukončili stretnutia u psychologičky PhDr. E. M., ktoré mali nariadené výchovným opatrením. Ani tieto sedenia neprinesli do situácie pozitívny zvrät. Naopak, v októbri 2020 mal. W. odišiel sám a dobrovoľne z domácnosti otca a odvtedy žije s povinnou. S otcom sa odmieta stretávať a akýmkoľvek spôsobom s ním komunikovať. Povinná ďalej poukázala na to, že do októbra 2020 chodievala mal. G. k otcovi, po odchode W. z domácnosti otca sa stretnutie otca s maloletou G. neuskutočnilo. Rovnako tak sa však neuskutočňovali stretnutia povinnej s maloletými deťmi T. a S., ktoré žili v domácnosti otca, kde povinná taktiež podala návrh na výkon rozhodnutia. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 34Em/1/2020 bol návrh povinnej zamietnutý. Povinná však deťom žijúcim s otcom stretnutia s mal. G. ponúka, mal. T. a S. však na tieto ponuky podľa povinnej nereflektujú. Povinná ďalej poukázala na to, že v konaní sp. zn. 26P/101/2020 doložil otec uznesenie ORPZ Trenčín ČVS:ORP-619/1-VYS-TN-2020 zo dňa 23.12.2020, ktorým OČTK postúpil trestnú vec, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie pre zločin blízkej a zverenej osoby na priestupkové konanie. Podľa trestného stíhania mala matka ako páchatelka údajne spôsobovať fyzické a psychické utrpenie mal. S.. Z predmetného uznesenia vyplynula však iná veľmi závažná skutočnosť, a to že mal. S. trpí syndrómom zavrhnutého rodiča voči matke a že môže byť ovplyvniteľná zo strany otca. Povinná poukázala na to, že mal. G. po tom, čo chodila z domácnosti otca v takom psychickom nastavení, že odmietala matku, rozprávala jej, že je zlá, že u nej nebude a pod. je logické, že matka mala dôvodnú obavu o mal. G., nakoľko manipulácia s jej detskou psychikou otcom a sestrou S. sa nevhodným spôsobom podpisovala už aj na tomto dieťati. Ako vyplýva zo správy psychologičky, deti absolvovali intervencie za účelom emočnej harmonizácie. Tá nenastala o. i. z dôvodu prvotného zasahovania otca do procesu a vytvárania nezdravých koalícií s deťmi intenzívnymi vedomými a nevedomými prenosovými reakciami a jeho nezdravou identifikáciou s deťmi pri zamieňaní ich a svojich potrieb. Podľa povinnej mal. W. vyriešil situáciu tak, že domácnosť otca opustil sám a nechce sa k otcovi vrátiť. Podľa vyjadrenia povinnej je zrejmé, že otec nedokáže normálne riešiť odchod matky zo spoločnej domácnosti. Považovala za nevhodné, že si bral ako rukojemníkov spoločné deti a ich ovplyvňovaním si riešil frustráciu, hnev a nenávisť voči matke, ktorej kladie za vinu rozpad vzťahu, a ktorú chce týmto trestať. Povinná poukázala aj na to, že uznesením OS W. č.k. 34P/180/2019-187 zo dňa 03.11.2020 bolo

vo veci nariadené znalecké dokazovanie. Na základe uvedených skutočností povinná naďalej žiadala návrh na výkon rozhodnutia v plnom rozsahu zamietnuť, keďže nie je v záujme mal. dieťaťa.

3. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 12.08.2020 vyplýva vyjadrenie povinnej, podľa ktorého v čase keď sa mal realizovať styk otca s mal. G. sa „pár krát“ stalo, že povinná nebola s maloletou doma, ale údajne vždy bol o tomto oprávnený informovaný a tiež mu bol ponúknutý náhradný termín. Mal. G. údajne nenavštívila otcovu domácnosť zväčša z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Povinná tiež poukázala na skutočnosť, že od 31.07.2020 do 02.08.2020 maloletá v domácnosti otca bola a otec dieťa priviezol až o 20:25 hod., čím taktiež nerešpektoval súdne rozhodnutie. Ďalej matka uviedla, že mal. G. po príchode otca neustále opakovala slová: „Ja pôjdem do R. a už sa nevrátim do F..“ Je presvedčená, že otec manipuloval maloletú a tiež ostatné deti. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 30.03.2021 vyplynulo, že mal. G. nebola v domácnosti otca od 24.10.2020, nakoľko tam ísť podľa povinnej nechcela. Zlom podľa povinnej nastal, keď maloletá nastúpila do MŠ, zostala údajne na matku od toho času naviazaná. Podľa vyjadrenia povinnej si otec do mesiaca október 2020 chodil pre dcéru, od októbra 2020 si otec prišiel pre mal. G. a W. až dňa 20.03.2021. Prišiel údajne s asistenciou polície. Mal. deti odmietli ísť. Mal. G. verbalizovala, že sa bojí. Mal. G. v prítomnosti matky pri rozhovore s kolíznym opatrovníkom dňa 30.03.2021 na otázku, čo kreslí, uviedla: „Taký stan, ona má doma tiež stan na novom dome.“ Na otázku, s kým býva na novom dome, uviedla: „W., N., W. a W..“ Na otázku, že ako sa volá jej sestrička a braček, uviedla: „T. a S..“ Na otázku, kde bývajú oni, uviedla: „V R..“ Na otázku, či tam chodí za nimi, maloletá G. vydala nesúhlasné „e-e“ a na otázku prečo za nimi nechodí, uviedla: „Tato volá policajtov a také.“ Na otázku prečo volá policajtov, či vie povedať, uviedla: „Lebo nechcem ísť do R. a preto volá policajtov.“ Na otázku, prečo tam nechce ísť, čo sa jej tam nepáči, uviedla: „Nechcem, aby S. bola hentaká,“ a na následnú otázku, aká je S., uviedla: „Zlá.“ Na otázku ako to vyzerá, čo robí, keď je zlá, uviedla: „Ona povie, že ideš k nám, a ja poviem, že nie.“ Na otázku, či je potom zlá, maloletá uviedla: „No“ a na otázku, čo robí keď je zlá, uviedla: „Bije ma.“ Na otázku, kde ju bije, či to vie ukázať, uviedla: „No tu“ a kolízny opatrovník sa spýtal po ruke, maloletá uviedla: „No“ Na otázku, či ju to bolí uviedla: „No.“ Na otázku, či chodí za tatinom uviedla: „Nie“ a na otázku, prečo nechodí za tatinom, či len kvôli tým policajtom, uviedla: „No.“ Na otázku, či T. a S. chodia k nej domov uviedla: „Nie“ a na otázku, či by chcela, aby chodili, povedala: „No.“ Napokon uviedla, že si vie podpísať ruku.

4. Súd sa oboznámil s návrhom oprávneného a s jeho ďalšími vyjadreniami, vyjadreniami povinnej, správami kolízneho opatrovníka zo zisťovania informácií o dôvodoch nepodrobenia sa neodkladnému opatreniu, s ďalším obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 32Em/3/2020, s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 34P/180/2019 a sp. zn. 34Em/1/2020 a zistil nasledovný skutkový a skutočný stav veci:

5. Na tunajšom súde prebieha konanie vedené pod sp. zn. 34P/180/2019 o rozvod manželstva a úpravy pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom E.: S., nar.XX.XX.XXXX, T., nar. XX.XX.XXXX, W., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX. Po odchode povinnej zo spoločnej domácnosti vzala povinná so sebou mal. G., zatiaľ čo zvyšné tri maloleté deti zostali vo faktickej starostlivosti otca.

6. Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/2/2020-88 zo dňa 23.01.2020 je otec oprávnený stretávať sa s maloletou G. každý nepárny týždeň od soboty od 08:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že otec si maloletú vyzdvihne v stanovenom čase a v mieste bydliska matky, kde ju aj v stanovenom čase odovzdá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.02.2020.

7. Podľa vyjadrenia oprávneného mu povinná umožnila styk s maloletou G. do podania návrhu (07.07.2020) štyri krát a počas jedného z víkendov to bolo len v nedeľu. Povinná vo svojom vyjadrení k návrhu uviedla, že stretnutia otca s mal. G. umožňovala, pokiaľ bola mal. G. chorá a k otcovi ísť z tohto dôvodu nemohla, toto otcovi dopredu oznámila. Pri rozhovore s kolíznym opatrovníkom v auguste minulého roka povinná pripustila, že sa „pár krát“ stalo, že nebola doma, ale údajne bol vždy o tomto oprávnený informovaný a bol mu ponúknutý náhradný termín. Mal. G. dajne nenavštívila otcovu domácnosť zväčša z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu.

8. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 34P/180/2019 - 118 zo dňa 12.03.2020 bolo rodičom a maloletým deťom S., T., W. a G. uložené výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu u klinického psychológa. Zo záverečnej správy z odborného poradenstva u klinického psychológa vyplýva, že rodičia absolvovali edukačné intervencie za účelom prevzatia rodičovskej zodpovednosti a eliminácie

konfliktu lojality ich mal. detí pri abnormálnom priebehu manželského rozchodu a následnej parentifikácie mal. detí z dôvodu ich nefunkčnej komunikácie, intenzívnych prenosových reakcií a obrán. Účel naplnený len čiastočne. Obaja rodičia majú kapacitu pre pozitívnu zmenu. Matka ju počas výchovného opatrenia realizovala efektívnejšie, otec až s odstupom bez intenzívnejšej konektivity so správaním. Nie je od matky doposiaľ vnútorne separovaný z dôvodu nereflektovania vlastných partnerských limitov. V interakciách boli vyjadrenia matky bez agovania, autentické, s otcom mal. detí obranné: vyjadrenia často protirečivé, buď intenzívne projikoval alebo držal mocenský odstup, alebo reagoval z pozície obeť. Je schopný aj kongruentného vyjadrenia, ktoré však neaplikoval pred manželkou a v interakcii užíval niekedy účelovo. Interpersonálny tlak o. i. kolísal vzhľadom na mieru jeho agovania a prenosov a z dôvodu jeho metahry a fiktívneho boja s psychologičkou typu kto z koho. Deti absolvovali intervencie za účelom emočnej harmonizácie. To nenastalo o. i. z dôvodu prvotného zasahovania otca do procesu a vytvárania nezdravých koalícií s deťmi intenzívnymi vedomými aj nevedomými prenosovými reakciami a jeho nezdravou identifikáciou s deťmi pri zamieňaní ich a svojich potrieb. Mal. S. je voči matke v intenzívnej ambivalencii až odmietaní, ktoré boli o. i. potencované aj prenosovou dynamikou otca. S. má potrebu kontrolovať situáciu a vytvárať s otcom koalíciu. Aj napriek pubertálnemu veku sa neprimerane štylizuje do role ochranárky, zástankyne spravodlivosti a vodkyne. T. sa jej priebežne podriaďuje a v ich pozorovaných momentoch aj otec detí. Tým sa S. učí nefunkčnému vzorcu silového reagovania. Z vyjadrení mal. S. bolo vysoko pravdepodobné, že čítala správy inštitúcií, prípadne mailovú komunikáciu otca (toto otec poprel). Otec s ňou komunikoval o. i. o matkinom partnerstve (preposiela jej mail s fotkami matky s partnerom). Toto priame alebo z S. strany žiaduce vŕhovanie do inštitucionálnej komunikácie nie je výchovne relevantné. Rodičia boli opakovane pozvaní uplatňovať vlastnú rodičovskú zodpovednosť v súlade s medziľudskou úctou, rešpektom a spoločenskou etiketou a pred deťmi sa zdraviť.

9. Oprávnený vo svojom ďalšom podaní uviedol, že mu povinná neumožňovala styk s mal. G. od 30.08.2020, od ktorého dňa maloletá u otca nebola, zatiaľ čo povinná vo svojom vyjadrení uviedla, že maloletá G. chodila do domácnosti oprávneného až do októbra 2020, po odchode mal. W. z domácnosti otca sa stretnutie otca s maloletou G. neuskutočnilo. Pri pohovore s kolíznym opatrovníkom v marci tohto roku povinná uviedla, že mal. G. nebola v domácnosti otca od 24.10.2020, nakoľko tam ísť nechcela. Zlom podľa povinnej nastal, keď maloletá nastúpila do MŠ, zostala údajne na matku od toho času naviazaná. Okrem toho si podľa povinnej oprávnený do mesiaca október 2020 chodil pre dcéru, ale od októbra 2020 si oprávnený prišiel pre mal. G. a W. až dňa 20.03.2021. Prišiel s asistenciou polície a mal. deti odmietli ísť. Mal. G. mala verbalizovať, že sa bojí.

10. Dňa 30.03.2021 vykonal kolízny opatrovník rozhovor s mal. G., ktorá v podstate uviedla, že nechodí do R., preto táto volá policajtov. Nechce chodiť do R. a nechce, aby bola maloletá S. zlá.

11. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/7/2021-90 zo dňa 24.02.2021 bolo výrokom I. uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, ktorými rozhodol neodkladným opatrením do doby rozhodnutia vo veci samej o úprave práv a povinností k maloletému W., nar. XX.XX.XXXX, ktorého ponechal v osobnej starostlivosti matky a otcovi určil vyživovaciu povinnosť k nemu (časť výrokov 1. I. a 1. III.) a zamietol návrh otca na zverenie maloletého W. do jeho osobnej starostlivosti neodkladným opatrením (výrok 2.) potvrdené. Výrokom II. bolo uznesenie súdu prvej inštancie v časti, ktorou neodkladným opatrením rozhodol do doby rozhodnutia vo veci samej o úprave práv a povinností k maloletému T., ktorého uložil otcovi odovzdať do osobnej starostlivosti matky a zároveň mu určil vyživovaciu povinnosť k nemu (výrok 1. II., časť výroku 1. III.) zmenené tak, že maloletého T. E., nar. XX.XX.XXXX ponechal v osobnej starostlivosti otca do doby rozhodnutia vo veci samej o úpravu práv a povinností k maloletým deťom. Výrokom III. uznesenie súdu prvej inštancie v časti, ktorou rozhodol o zrušení uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/179/2019-35 zo dňa 03.10.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/2/2020-88 zo dňa 23.01.2020 a uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/179/2019-71 zo dňa 07.11.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/3/2020-94 zo dňa 23.01.2020, ktorými bol upravený styk rodičov s maloletými deťmi prostredníctvom neodkladných opatrení (výrok 5.) zrušené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.04.2020.

12. Zo znaleckého posudku č. 2/2021 EDZ vypracovaného v konaní o rozvod manželstva vyplýva, že mal. G. po dopytovaní na otázku, kde je tatino, odpovedala: „On nie je dobrý“. Potom keď sa znalkyňa začudovane opýtala, podľa čoho vie, že nie je dobrý, odpovedala: „Maminu mám rada a jeho sa bojím“.

Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že mal. G. má k matke vybudovanú bezpečnú vzťahovú väzbu, má ju veľmi rada. Matka je pre ňu vzťahovou osobou. V tejto chvíli je vzťahová väzba k otcovi slabá, uvádza, že nie je dobrý a bojí sa ho. J. W. má matku veľmi rád, dáva jej pozitívne city. Citová väzba k otcovi je slabá, pozitívne city mu nedáva, bojí sa, žeby sa mal k otcovi vrátil. Maloletý T. má k otcovi pozitívny vzťah, má ho rád. V tejto chvíli je citová väzba mal. T. k matke slabá, pri stretnutí s ňou ju ignoruje. Mal. S. jednoznačne preferuje otca, je pre ňu rodičovskou figúrou. Voči matke cíti zmätok až hostilitu. S maloletými deťmi S. a T. sa matka nestretáva, snaží sa ich navštevovať a komunikovať prostredníctvom online médií. Matka jednoznačne rešpektuje rolu a dôležitosť otca v živote maloletých detí. Vytvára otcovi väčší výchovný priestor, pristúpila by i na striedavú osobnú starostlivosť, otec nie. Otec navyše odmieta, aby deti navštevovali matku v jej novom domove, kde býva s partnerom a presvedčil o tom i maloletých S. a T.. Matka neumožňuje styk maloletých G. a T. s otcom z dôvodu obavy, že by jej ich otec nevrátil a taktiež z obáv z toho, že na mladšie deti je prostredníctvom otca, i starších detí, robený nátlak a sú spochybňované v ich vzťahu k nej. Otec rolu a dôležitosť matky v živote maloletých detí nerešpektuje dostatočne, iba s výhradami. Otec je hlboko presvedčený, že matka sa mala podriadiť rodinnej dynamike a ostať v rodine, odpovede na rolu matky v rodine a svoju úlohu v rodine hľadá v náboženstve či v osude. Otec rieši v prítomnosti detí voľbu matky v minulosti (koľko chcela mať detí a i.) i jej správanie v prítomnosti (nerozvedená žije s iným mužom a i.), tým sa s maloletými deťmi, ktoré sú v jeho starostlivosti, delí o vlastnú psychickú záťaž. Otec neumožňuje styk maloletých S. a T. s matkou a povzbudzuje ich k odmietaniu jej ako osoby. Tým, že otec svoju percepciu považuje za jedinú správnu, správa sa konfliktogénne, sťažuje sa, zahľucuje úrady, nie je schopný kompromisov. Otec nepreukázal, že je schopný svoje správanie modifikovať. U otca sú silno prítomné manipulačné prejavy smerom k deťom, ktorými signifikantne, i keď sofistikovane, ovplyvňuje vytváranie negatívneho obrazu matky. Nemôžeme vylúčiť takéto implicitné snahy aj u matky. Maloleté deti vyjadrujú v prítomnosti matky otvorene svoje emócie a presvedčenia: G. spontánne vyjadruje, čo si myslí, W. utvoril s matkou alianciu a zdôveruje sa jej so svojim strachom a obavami, T. a S. sa neobávajú byť voči matke otvorení, i keď vykazujú podozrievavé a nepriateľské, niekedy až kruté správanie. V prítomnosti otca sú prejavy detí odlišné. T. a S. sa spojili s otcom a vytvorili alianciu voči matke. Sú presvedčení, že otec je ten dobrý a matka tá zlá, tak to aj otvorene vyjadrujú. W. je voči otcovi plný strachu, je citlivejší ako ostatné deti, preto nie je schopný vyjadriť svoje názory a emócie v otcovej prítomnosti slobodne. Vzhľadom na vek G. a jej dlhú neprítomnosť v styku s otcom, možno očakávať, že najmä spočiatku obnoveného styku bude voči otcovi ostražitá, ak bude vytvorená harmonická atmosféra, je pravdepodobné, že sa i maloletá uvoľní a otvorí. Znalkyňa odporučila zveriť všetky maloleté deti do osobnej starostlivosti matky a otcovi umožniť rozšírenú starostlivosť. Súrodenci sú jeden pre druhého významne a nenahraditeľne dôležití. Aby si súrodenci našli k sebe opätovný vzťah, potrebujú tráviť spoločný čas. Aj otec má vytvorené podmienky pre výchovu detí, aj s pomocou svojich rodičov. Avšak vzhľadom na špecifickosť osobnosti otca, ktorý nie je schopný uprednostniť potreby detí pred svojimi potrebami, a nepripúšťa striedavú starostlivosť, odporučila znalkyňa súdu umožniť obnovenie súrodeneckého puta tým, že určí deťom jeden hlavný domov - domácnosť matky.

13. Podľa čl. 4 druhej vety Základných princípov Civilného mimosporového poriadku, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej.

14. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“), ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

15. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

16. Podľa § 374 a § 375 CMP, pojednávanie netreba nariaďovať. Súd rozhoduje uznesením.

17. Podľa § 376 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

18. Podľa § 3 odsek 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376

odsek 1 CMP) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 odsek 2 CMP), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinnosti a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

19. Podľa § 3 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

20. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých dôsledne sleduje podľa ustanovení štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku dve fázy exekučného konania. V prvej fáze súd rozhoduje o nariadení výkonu rozhodnutia, kde zisťuje, či sa povinný dobrovoľne podrobuje rozhodnutiu, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu a akú mieru viny na nerealizovaní povinnosti má tak rodič povinný, oprávnený, ako aj maloleté dieťa. V tomto smere zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinnosti, správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Práve z dôvodu nevyhnutnosti zistiť, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu, o výkon ktorého ide, a či prípadne existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu, je takéto konanie v zásade skutkovo zložitejšie, keďže aj v dôsledku princípu materiálnej pravdy, ktorý sa uplatňuje v civilných mimosporových konaniach, sa kladú zvýšené nároky na vo veci konajúci všeobecný súd v kontexte jeho povinnosti zisťovať skutočný stav vecí, nielen skutkový, teda účastníkmi tvrdený (III. ÚS 330/2018). Ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. V druhej fáze nasledujúcej po nariadení výkonu rozhodnutia, uskutočňuje súd samotný výkon rozhodnutia, pričom medzi týmito dvoma fázami prebieha zmierovacia (mediačná) fáza. Súd má pritom vždy na zreteli najlepším záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali sledovať aj obaja rodičia.

21. V prvom rade súd poukazuje na to, že maloletá G. pochádza z manželského vzťahu účastníkov, ktoré doposiaľ trvá. Maloletá G. je najmladšia zo štyroch súrodencov, preto súd pri posudzovaní návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zohľadnil nielen rodičovskú úroveň výkonu práva styku oprávneného ako otca s maloletou G., ale prihliadol tiež na vzájomné vzťahy medzi rodičmi a ostatnými maloletými deťmi a na súrodenecké vzťahy medzi maloletými deťmi navzájom, nakoľko tieto majú priamy dopad na výkon práva styku oprávneného s maloletou G.. V konaní o rozvod manželstva bolo súbežne ako prebiehalo toto konanie o výkon rozhodnutia vykonávané rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia skutočnej situácie v rodine vrátane vzťahu každého maloletého dieťaťa k obom rodičom, manipulačné prejavy rodičov a pod., preto súd vychádzal aj z takto vykonaného dokazovania, nakoľko niektoré skutočnosti tvrdené účastníkmi konania sa v oboch konaniach prelínali.

22. Oprávnený sa svojim návrhom domáhal nariadenia výkonu uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/2/2020 - 88 zo dňa 23.01.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 04.02.2020, podľa ktorého je oprávnený stretávať sa s maloletou G. každý nepárny týždeň od soboty od 08:00 hod. do nedele do 18:00 hod. Podľa vyjadrenia oprávneného mu povinná umožnila styk s maloletou G. do podania návrhu (07.07.2020) štyrikrát a počas jedného z víkendov to bolo len v nedeľu. Povinná vo svojom vyjadrení k návrhu uviedla, že stretnutia otca s mal. G. umožňovala, pokiaľ bola mal. G. chorá a k otcovi ísť z tohto dôvodu nemohla, toto otcovi dopredu oznámila. Pri rozhovore s kolíznym opatrovníkom v auguste minulého roka povinná pripustila, že sa „pár krát“ stalo, že nebola doma, ale údajne bol vždy o tomto oprávnený informovaný a bol mu ponúknutý náhradný termín. J.. G. údajne nenavštívila otcovu domácnosť zväčša z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu.

23. Oprávnený ďalej zdôraznil, že maloletá bola ochudobnená nielen o jeho prítomnosť ako otca, ale aj o ostatných súrodencov mal. S., mal. T. a mal. W., ktorí boli v tom čase v starostlivosti oprávneného. V tejto súvislosti súd uvádza, že aj samotný exekučný titul poukazuje nielen na potrebu zachovania a

upevňovania rodičovských väzieb, ale taktiež na potrebu zachovania vzájomného kontaktu maloletých detí navzájom, aby neprišli o vzťah so súrodencami. S ohľadom na uvedené Krajský súd v Trenčíne upravil uznesením č.k. 27CoP/2/2020 - 88 zo dňa 23.01.2020 stretávanie otca s maloletou G. každý nepárny týždeň od soboty od 08:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a zároveň uznesením č. k. 27CoP/3/2020 - 94 zo dňa 23.01.2020 upravil stretávanie matky s maloletými deťmi S., T. a W. každý párný týždeň od soboty od 08:00 hod. do nedele do 18:00 hod., na základe čoho sa mali súrodenci navzájom stretávať každý víkend v domácnostiach oboch rodičov. Avšak v danom prípade aj povinná poukázala na to, že ona mala taktiež problém stretávať sa s mal. S., T. a W., preto si aj ona podala návrh na nariadenie výkonu uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č .k. 27CoP/3/2020 - 94 zo dňa 23.01.2020. Teda pokiaľ oprávnený poukázal na to, že neuskutočňovaním jeho stretávania s mal. G. bola táto ochudobnená aj o ostatných súrodencov, súd uvádza, že mal. G. bola ochudobňovaná o ostatných súrodencov aj vtedy, keď sa povinná nestretávala s mal. S., T. a W., čo bolo na druhej strane povinnosťou oprávneného odovzdať maloleté deti povinnej za účelom ich stretávania a tiež za účelom stretávania súrodencov navzájom. Nestretávanie oprávnenej s maloletými deťmi S., T. a W. v súlade s exekučným titulom mal súd za preukázané v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 34Em/1/2020 o návrhu povinnej na výkon rozhodnutia, ktorý bol napokon zamietnutý z dôvodu existencie ospravedlniteľných dôvodov, ktorými boli napäté až narušené vzťahy v rodine a neschopnosť rodičov spolu riadne komunikovať v záujme všetkých maloletých detí. Ospravedlniteľné dôvody sa mohol súd pokúsiť odstrániť nariadením psychologického poradenstva v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., avšak bolo poukázané na to, že v konaní o rozvod manželstva už došlo k uloženiu výchovného opatrenia rodičom a maloletým deťom podrobiť sa odbornému poradenstvu u klinického psychológa, čím sa konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia, v ktorom by súd tiež nariadil psychologické poradenstvo, javilo už ako nedôvodné až nadbytočné.

24. Zo záverečnej správy z odborného poradenstva u klinického psychológa vyplýva, že výchovné opatrenie naplnilo účel len čiastočne. Výchovné opatrenie bolo ukončené krátko po tom, čo dňa 20.10.2020 maloletý W. odišiel z domácnosti oprávneného k povinnej, u ktorej sa nachádza doposiaľ. Je to zároveň obdobie, od kedy sa oprávnený s maloletou G. definitívne nestretáva, čo vo svojom vyjadrení potvrdila aj povinná. Pokiaľ sa povinný dobrovoľne nepodrobuje rozhodnutiu, súd ďalej skúma, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu a akú mieru viny na nerealizovaní povinnosti má tak rodič povinný, oprávnený, ako aj maloleté dieťa. Sud prihladne na názor maloletého dieťaťa (§ 3 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z.).

25. V zmysle uvedeného, keď má súd za preukázané, že sa povinná dobrovoľne nepodrobuje rozhodnutiu a mal. G. sa s oprávneným definitívne nestretáva, súd ďalej skúmal, či v danom prípade existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu a akú mieru viny na nerealizovaní povinnosti má tak rodič povinný, oprávnený, ako aj maloletá G.. V tejto súvislosti povinná poukázala na to, že sa neuskutočňujú ani jej stretnutia s maloletými deťmi S. a T., ktoré žijú s oprávneným, pričom ona deťom žijúcim s otcom stretnutia s mal. G. ponúka, ale mal. S. a mal. T. na tieto ponuky nemajú reflektovať. Povinná ďalej poukázala na to, že má dôvodnú obavu o maloletú G., ktorá mala po príchode z domácnosti oprávneného rozprávať, že je povinná zlá, že u nej nebude a pod., teda podľa povinnej sa manipulácia so psychikou mal. G. oprávneným a sestrou nevhodným spôsobom podpisovali na maloletej G.. Na uvedené skutočnosti upozorňovala povinná už v jej prvom vyjadrení k návrhu, v ktorom uviedla, že stretnutia otca s mal. G. umožňovala, aj keď bolo po návrate dieťaťa do jej domácnosti zrejmé, že otec počas víkendu mal. G. rozprával veci, ktorými len zhoršoval už aj tak zlú situáciu v rodine. Následne pri rozhovore s kolíznym opatrovníkom v auguste minulého roka povinná uviedla, že mal. G. po príchode od otca opakovala slová o tom, že ona pôjde do R. a už sa nevráti do F., a taktiež uvedené skutočnosti oznámila povinná klinickej psychologičke v októbri minulého roka, kedy uviedla, že jej mal. G. po príchode od otca rozprávala, že ona má dom v R., že mal. S. jej povedala, že mama je zlá a pod., a mal. G. mala tiež plakať, že k otcovi nechce ísť a chcela, aby matka šla s ňou. Počas znaleckého dokazovania sa povinná pred znalkyňou vyjadrila, že neumožňuje styk maloletej G. a W. s otcom z dôvodu obavy, že by jej ich otec nevrátil a taktiež z obáv z toho, že na mladšie deti je prostredníctvom otca, i starších detí, robený nátlak a sú spochybňované vo vzťahu k nej. Oprávnený vo svojom vyjadrení spochybnil tvrdenia povinnej o tom, ako sa mal. G. vyjadrovala v dôsledku jeho údajného negatívneho vplyvu na dieťa. Poukázal na to, že nie je to on, kto pôsobí na rodinu deštruktívne. Zatiaľ čo oprávnený mal riešiť zlepšenie vzťahov detí k matke a zmiernenie napätia absolvovaním nespočetných návštev psychológov, povinná trávila čas so svojim priateľom.

Podľa oprávneného rozchodu rodičov silne negatívne vplyva na všetky mal. deti od najmladšieho po najstaršie.

26. Zo záverečnej správy z odborného poradenstva u klinického psychológa vyplýva, že deti absolvovali intervencie za účelom emočnej harmonizácie. To nenastalo o. i. z dôvodu prvotného zasahovania otca do procesu a vytvárania nezdravých koalícií s deťmi intenzívnymi vedomými aj nevedomými prenosovými reakciami a jeho nezdravou identifikáciou s deťmi pri zamieňaní ich a svojich potrieb. Mal. S. je voči matke v intenzívnej ambivalencii až odmietaní, ktoré boli o. i. potencované aj prenosovou dynamikou otca. S. má potrebu kontrolovať situáciu a vytvárať s otcom koalíciu. Aj napriek pubertálnemu veku sa neprimerane štylizuje do role ochranárky, zástankyne spravodlivosti a vodkyne. T. sa jej priebežne podriaďuje a v ich pozorovaných momentoch aj otec detí. W. sa S. učí nefunkčnému vzorcu silového reagovania. Z vyjadrení mal. S. bolo vysoko pravdepodobné, že čítala správy inštitúcií, prípadne mailovú komunikáciu otca (toto otec poprel). Otec s ňou komunikoval o. i. o matkinom partnerstve (preposiela jej mail s fotkami matky s partnerom). Zo záverov znaleckého dokazovania okrem iného vyplýva, že otec odmieta, aby deti navštevovali matku v jej novom domove, kde býva s partnerom a presvedčil o tom i maloletých S. a T.. K. rieši v prítomnosti detí voľbu matky v minulosti (koľko chcela mať detí a i.) i jej správanie v prítomnosti (nerozvedená žije s iným mužom a i.), tým sa s maloletými deťmi, ktoré sú v jeho starostlivosti, delí o vlastnú psychickú záťaž. Otec neumožňuje styk maloletých S. a T. s matkou a povzbudzuje ich k odmietaniu jej ako osoby. U otca sú silno prítomné manipulačné prejavy smerom k deťom, ktorými signifikantne, i keď sofistikovane, ovplyvňuje vytváranie negatívneho obrazu matky. U otca je problém v tom, že akceptuje prevažne len svoje subjektívne názory a má nižšiu kapacitu otvoriť sa novým a adaptívnejším možnostiam riešení. Z dôvodu neschopnosti otca uprednostniť potreby detí pred jeho potrebami, znalkyňa odporučila zveriť všetky maloleté deti do osobnej starostlivosti matky a otcovi umožniť rozšírenú starostlivosť.

XX. Súd považuje za potrebné opätovne poukázať na odôvodnenie exekučného titulu, ktorého výkonu sa oprávnený domáha. Z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že je povinnosťou obidvoch rodičov, teda tak povinnej ako aj oprávneného, prispievať k vytvoreniu priaznivých podmienok nevyhnutných na zdravý fyzický a psychický vývoj mal. dieťaťa, a to bez ohľadu na existenciu rozporov medzi rodičmi. Každý z rodičov je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoP/2/2020 zo dňa 23.01.2020). Právo styku rodiča, ktorý nežije so svojim maloletým dieťaťom, patrí medzi základné rodičovské práva, rodič má právo a zároveň povinnosť vychovávať svoje dieťa. Prostredníctvom stretávania realizuje rodič, do ktorého osobnej starostlivosti nebolo maloleté dieťa zverené, svoje výchovné pôsobenie na dieťa. Avšak ani toto právo nie je absolútne, treba ho posudzovať v každej veci individuálne na základe jednotlivých zistení a tieto posudzovať v prvom rade z pohľadu najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, ktorý je pri rozhodovacej činnosti súdu prioritný. Rešpektovanie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je základná procesná zásada vyjadrená v čl. 4 Základných princípov Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorej súd v každom konaní, ktorého je účastníkom maloleté dieťa, koná v jeho najlepšom záujme. Teda aj v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je pre súd najlepší záujem maloletého dieťaťa vždy prioritný.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatuje, že oprávneného prístup k maloletým deťom a k celkovej situácii v rodine, výrazným spôsobom narúša nielen rodičovské vzťahy povinnej s maloletými deťmi, ale taktiež neschopnosť oprávneného zvládať psychickú záťaž sprevádzanú rozpadom manželského vzťahu, ktorú prenáša na maloleté deti S. a T. a vystavuje ich neprimeranej emočnej záťaži, priamo ohrozuje súrodenecké väzby medzi všetkými maloletými deťmi navzájom. G. vyhranený postoj oprávneného voči novému partnerskému vzťahu povinnej nemôže presahovať do výkonu jeho rodičovskej role, v rámci ktorej je jeho povinnosťou vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Na jednej strane oprávnený žiada o stretávanie s maloletou G. s poukazom na to, že maloletá G. je malá, takže výlučný vplyv na realizáciu stretnutí má povinná, na druhej strane sám povzbudzuje maloleté deti žijúce s ním v domácnosti k odmietaniu stretávať sa s povinnou, čím taktiež nevhodným spôsobom využíva svoj výchovný vplyv na tieto maloleté deti. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že oprávnený aj svojim aktívnym konaním, a to prezentovaním osoby povinnej pred maloletými deťmi žijúcim s ním v domácnosti v negatívnom obraze a vťahovaním do konfliktu predovšetkým mal. S., ktorej sa však mal. T. podriaďuje, prispieva k pretrvávajúcim narušeným vzťahom medzi povinnou a týmito maloletými deťmi. Q. je to teda iba bezmocné prizneranie sa oprávneného, ako maloletá S. a T. povinnú odmietajú a on im napriek tvrdenej snahe aj v spolupráci so

psychológmi nedokáže pomôcť prekonať tento odpor, ale je to aj jeho vlastný prístup, ktorý spôsobuje, že odpor maloletých detí S. a T. k povinnej naďalej pretrváva a prehľbuje sa. Pokiaľ sa oprávnený negatívne vyjadruje na adresu povinnej pred maloletými deťmi S. a T., súd nemá dôvod spochybňovať negatívne vyjadrenia maloletej G. na adresu povinnej po jej návrate z domácnosti oprávneného. Vierohodnosť uvedenému dodáva aj skutočnosť konzistentného upozorňovania povinnej na takéto vyjadrovanie sa maloletej G. po jej príchode od oprávneného, ktoré povinná namieta od začiatku tohto konania. Ďalej sama maloletá G. ukázala na nevhodné správanie maloletej S., po tom, čo sa maloletá G. vyjadrila, že nechce ísť k oprávnenému. Aj takéto vyjadrenie maloletej G. je plne v súlade so zisteným skutočným stavom, kedy je preukázané, že maloletá S. vytvorila s oprávneným koalíciu a okrem toho sa maloletá S. štylizuje do role vodkyne, v dôsledku čoho má zrejme maloletá S. pocit, že dokáže ovládať situáciu a vplyvať na ostatných súrodencov. Na nevhodnosť takéhoto správania maloletej S. by ju mal v prvom rade upozorniť oprávnený, ku ktorému mal. S. prihliada. K. však v rozpore s uvedeným maloletú S. zaťahuje do sporov s matkou, vystavuje ju emočnej záťaži, ktorá nie je pre jej vek primeraná. Oprávnený ako keby zabudol, že maloletá S. je ešte len dieťa. Obdobné vŕhovanie mal. G. do konfliktu, v ktorom oprávnený pred mal. G. prezentuje jeho zatiaľ len subjektívne želanie ohľadom usporiadania vzťahov v rodine po rozvoze manželstva, že sa mal. G. k matke nevráti, že jej domov je v R. a pod. v konečnom dôsledku maloletú G. traumatizuje. Maloletá G. vo veku jej troch rokov, ktorej od narodenia až doposiaľ zabezpečuje primárne starostlivosť povinná, je na povinnú naviazaná. Je to povinná, kto poskytuje maloletej G. bezpečnú vzťahovú väzbu. K. by si mal uvedomiť, že narúšanie tejto bezpečnej vzťahovej väzby dieťaťa môže vytvárať pocit neistoty a strachu, čo negatívnym spôsobom vplyva na emocionálne prežívanie dieťaťa.

29. Súd má na zreteli potrebu zachovania a upevňovania vzájomných rodičovských a súrodeneckých väzieb, pri rozhodovaní súdu je však vždy prioritný záujem maloletého dieťaťa. Oprávnený sa dožaduje stretávania s maloletou G., súd má však za to, že svoje oprávnenie realizuje spôsobom, ktorý nie je v súlade s najlepším záujmom maloletej. Výkon rodičovských práv nesmie vystavovať maloleté dieťa negatívnym vplyvom a ohrozovať jeho zdravý fyzický a psychický vývin. Súd prihliadol na názor maloletej G., ktorá odmieta stretávanie s oprávneným, mal za to, že mal. G. vo veku jej troch rokov je schopná relevantne vyjadriť svoj názor a to aj s ohľadom na závery znaleckého posudku, podľa ktorých maloletá G. spontánne vyjadruje, čo si myslí. Podľa záverov znaleckého posudku uvoľnenie a otvorenie maloletej G. pri styku s oprávneným je možné očakávať v prípade vytvorenia harmonickej atmosféry, súd má však za to, že oprávnený nie je v súčasnosti schopný takúto atmosféru zabezpečiť. V danom prípade teda súd zistil existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinná nepodrobuje rozhodnutiu, a to nevhodný skutočný výkon práva styku oprávneného s mal. G., ktorý oprávnený využíva v rozpore s jeho rodičovskými povinnosťami vychovávať maloleté dieťa v úcte k druhému rodičovi, čas strávený s mal. G. využíva na prezentovanie svojho subjektívneho želania o usporiadaní vzťahov v rodine, ktorým narúša vzťahovú väzbu mal. G. s povinnou, čím v konečnom dôsledku spôsobuje traumatizáciu maloletého dieťaťa. P. ospravedlniteľných dôvodov v danom prípade nemožno odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na odbornom poradenstve. Rodičia sa spolu s maloletými deťmi zúčastnili už niekoľkých odborných spoluprác, navštevovali Centrum pre deti a rodiny Zlatovce a taktiež im bolo uložené výchovné opatrenie zúčastniť sa na odbornom poradenstve u klinického psychológa, avšak ani jedna spolupráca nebola úspešná. Bola to práve povinná, ktorá výchovné opatrenie realizovala efektívnejšie, oprávnený vystupoval konfliktne aj voči klinickej psychologičke (fiktívny boj „kto z koho“), neplnil si zadané úlohy načas, kládol vlastné podmienky na proces intervencií (napr. pokiaľ na sedenie príde aj matka, s deťmi sa otočí a odíde preč) a pod. Aj zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že oprávnený sa správa konfliktogénne, sťažuje sa, zahľucuje úrady, nie je schopný kompromisov. Nariadenie ďalšieho odborného poradenstva v poradí už tretieho by preto podľa názoru súdu nedokázalo prispieť k zlepšeniu vzťahov v rodine. Na základe uvedených skutočností súd návrh oprávneného zamietol.

30. Na záver súd uvádza, že otázka definitívneho usporiadania pomerov v rodine bude ešte len vyriešená v konaní o rozvod manželstva, kde bol doručený znalecký posudok a je preto možno v dohľadnej dobe očakávať rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom na uvedené je dôvodné domnievať sa, že aj v prípade, ak by maloletá G. nebola zverená do osobnej starostlivosti povinného, bude minimálne potrebné, aby sa maloletá G. začala opätovne s oprávneným pravidelne stretávať. Týmto súd apeluje na povinnú, aby napriek tomuto zamietavému rozhodnutiu aktívne nebránila v stretávaní maloletej G. s oprávneným bez existencie skutočne primeraných dôvodov. V opačnom prípade ide o bezdôvodné bránenie v styku, za ktoré je povinná zodpovedná. Súd však apeluje aj na oprávneného, aby začal hľadať

vzájomné kompromisy a prestal presadzovať svoje záujmy vyplývajúce z partnerského ublíženia, ktoré narúšajú vzájomné vzťahy v rodine a maloleté deti traumatizujú. G. narušené vzťahy v rodine nemusia predstavovať definitívny stav, tento dokázu rodičia zvrátiť, avšak len za ich spoločnej kooperácie, v rámci ktorej sa zamerajú na skutočný záujem maloletých detí, ktorému podriadia svoj výkon rodičovských práv tak, aby maloleté deti nestrádali ani jedného z rodičov a už vôbec nie ostatných súrodencov, ktorí sú jeden pre druhého významne a nenahraditeľne dôležití.

31. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

32. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods.2 CMP).